

Tinget behandlede et Forslag om Statens Overtagelse af Sukkerfabrikationen, blev der efter vedkommende Folketingsudvalgs Anmodning foretaget en Opgørelse over Kommunernes Udgifter i Finansaaret 1911—12 til Politiforanstaltninger, Hjemsendelse, Embedslægers Tilsyn m. m. vedrørende de med Sukkerdyrkning beskæftigede Arbejdere, og af denne Opgørelse fremgaar det, at Maribo Amt ikke kan have haft en Udgift paa 23,000 Kr. Overhovedet var de samlede Udgifter i de 3 Amter, hvor Polakker særlig opholder sig, og hvor man foretog Undersøgelser, nemlig Præstø, Maribo og Odense Amter, 8,250 Kr. Den Gang var Arbejdernes Tal 10,320, den følgende Sommer 11,000, og man antager, at der i Aar har været 13,000, blandt andet paa Grund af Oprettelsen af den nye Sukkerfabrik i Gjørlev, „Vestsjælland“. Hvis man beregner Stigningen af Kommunernes Udgifter i Forhold hertil og ansætter disse til 10,000 Kr., bliver dertil at lægge Statens paa Finansloven opførte Udgifter til Tilsyn med og Tilskud til Sygeforsikring af udenlandske Landarbejdere, henholdsvis 3,000 Kr. og 13,000 Kr., tilsammen 16,000 Kr., saaledes at vi altsaa naar op paa 26,000 Kr. i alt. Det er, hvad jeg i Øjeblikket er i Stand til at oplyse om dette Forhold; jeg ved ikke, om det tilfredsstillende det ærede Medlem, eller om han ønsker yderligere Undersøgelser.

Det ærede Medlem fra Ribe (Brorsen) ønskede de gamle Markedskommissioner genindført. Det er blevet mig meddelt, at man ved Oprettelsen af Markedskonsulentstillingen mente, at Markedskommissionerne ikke mere behøvedes. Det ærede Medlem har ikke helt Ret i, at vedkommende Markedskonsulent er eneraadende paa dette Omraade; man spørger Amtet, der spørger samtlige Landboforeninger, derefter hører man Markedskonsulenten, og endelig udtaler Observator Pechüle sig ud fra kalenderiske Synspunkter; først derefter træffes Afgørelsen. Jeg har ikke haft Indtrykket af, at der har været Misfornøjelse med Markedsanordningerne, saaledes at der kan være særlig Grund til at genindføre regelmæssige Markedskommissioner.

Det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Wulff) rejste et Spørgsmaal vedrørende Beværterloven, særlig vedrørende den Maade, hvorpaa Bevillingerne ydes til Haandværkerforeningerne i Byerne. Han siger, at disse Foreninger er kommet i en uheldig og vanskelig Stilling ved ikke at kunne faa den ønskede Bevilling, da

den Beværtning, som dreves tidligere i disse Bygninger i Henhold til den dagældende Ordning, i høj Grad medvirkede til, at Bygningen overhovedet økonomisk kunde bære sig og de til den knyttede Institutioner nyde Fremme. Jeg kan ikke sige andet end, at jeg jo har den Opgave at forvalte Beværterloven i den Aand, i hvilken den er givet. Vedrørende Udstedelsen af Bevillinger til Foreninger gælder den Hovedregel, at de kun kan udstedes af Indenrigsministeriet — det er den berømte § 21 —, og at Indenrigsministeriet forinden skal høre Kommunalbestyrelsen. Dette sker selvfølgelig altid. Hvis Kommunalbestyrelsen i Byen tilraader det, gives der altid Foreningen Tilladelse til at servere stærke Drikke for dens Medlemmer, og hvis Ansøgningen gaar ud derover og gælder Beværtning med stærke Drikke for alle, og Kommunalbestyrelsen anbefaler dette, anvendes den Praksis, som er gennemført under min Forgænger, at Beværtingernes Tal i Byen i saa Fald maa nedsættes med 1. Men hvis Byraadet ikke anbefaler Bevillingen, ser jeg sandelig vanskeligt, hvorledes Indenrigsministeriet da skal kunne skønne, at det er Haandværkerforeningen og ikke Byraadet, der har Ret i sin Opfattelse af Betydningen af denne Beværtning. Saaledes som Loven er, forekommer det mig at være Indenrigsministeriets Sag saa vidt muligt at holde sig til, hvad Kommunalbestyrelsen i saa Henseende skønner rigtigt. Hele Lovens Princip er jo netop dette, men man maa naturligvis gaa ud fra, at Kommunalbestyrelserne vil tage et rimeligt Hensyn til de Haandværkerforeninger, der her er Tale om, hvis en Beværterbevilling har den Betydning for dem, som det ærede Medlem mener, altsaa ikke vil fraraade Ministeriet at give en saadan Bevilling, uden at der virkelig er Grund til det.

Jeg har nu tilbage nogle Hovedspørgsmaal fra denne Diskussion. Jeg skal da først omtale de tekniske Skoler og glæder mig der over den almindelige Tilslutning, der har været ydet til Forslaget om Forhøjelse af Bevillingen til disse. Men samtidig hermed er der fremkommet en Del Ønsker om yderligere Forhøjelse af disse Bevillinger og ogsaa om andre Bevillinger. Jeg maa henholde mig til det Forslag, der staar paa Finanslovsforslaget, og som er foreslaet af den af min Forgænger nedsatte Kommission. Det ærede Medlem fra Aarhus Amts 2den Valgkreds (Stilling) fremsatte om denne Kommission forskellige Betragtninger, som jeg skal opholde mig